

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

§. LXVI. Etiam alios tortores Pater quærit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47773)

Alios etiam tortores Pater querit.

PAuci admodum erunt, qui hæc tot sui excrucianti genera non rigoris nimij, minimèque prudentis damnent. Sed magnus ille animus non contentus semet tam severè & crudeliter tractare, aliena etiam eam ad rem operâ uti voluit. Sacerdos ille, qui Patri perpetuus in Sacris Excursionibus comes adhæsit, juratus asserit P. Paulum cum jam familiarius ipsi assuevisset, favorem ab ipso & obsequium aliquod petiisse, quo sibi magnopere opus esse aiebat. Erat autem hoc, ut sua manu, respectu prorsus nullo, verberibus illum quàm pessimè multaret; profusus tanto in se fore clementiorem ac benigniorem, quo inclementiùs sævisset. Cohorruit has ad preces vir bonus, & data non semel repulsâ à tam inhumano ministerio, quoad poterat, refugiebat. Nihilominus denique Patris identidem instantis importunitate victus non perfunctoriè imposito munere functus est. Extendebat se Pater in lecto, solis, quas pudor jubet, partibus rectis; amico interim illo fideli toto virium robore ictus in singula membra, & ventrem maximè, utpote sensus teneritudine suâ delicatioris, strenuè exonerante: serviebant autem hunc in finem ferme flagra ex contortis funiculis ramorum duodecim; alias autem catenulæ è ferro aut ære. Durabat hæc laniena spatium plerumque mediæ horæ, alias etiam quadrante diutius, sic ut flagra quamvis nova tribus quatuorve vicibus adhibita nulli jam essent usui: & ferme non ante desinebat carnificina, quàm socius verberando fessus finem tandem laboris per DEI amorem exoraret. Tum Pater stato more pro-

volutus

volutus in genua oscula libabat pedibus, & manum, benevolentiae argumento, arcte stringens, gratias, agebat, tibi quas possum pro hoc caritatis obsequio ago, Deumque oro, ut mercedem tibi amplam rependat. Nonnunquam Pater ad columnam lecti sui alligatus, ut propius Servatorem suum flagris concisum repraesentaret, verberari ab hoc suo Socio voluit; & tum, si acerbior dolor foret, oculis dulci obtutu in caelum fixis, ô JESU, ô JESU! exclamabat. Perrexit autem sic torqueri, aut verius, ut ipse agebat, hoc solatij genere recreari duodecim omnino annorum spatio diebus singulis, nisi quid incidisset, quod prohiberet. Et verò jam senex Romae idem obsequij genus à fratre quodam nostro Adiutore impensè petiit: hic tamen cum tantum animi non haberet, Pater solatio hoc suo carere debuit. Narrat praeterea is quem diximus Sacerdos, cum Pater Medentium judicio coactus esset uti balneis ad sanguinis calorem temperandum, voluisse post lotionem atrocius quam unquam caedi, propterea quòd tum caro mollior sensu esset teneriore, nec ille occasionem tam commodam sibi veller elabi. Aliàs morabatur Pater in quadam Collegij nostri Anconitani villa, extra urbis muros ad litus maris. Sed quia angustior erat domus, & inquilini sat multi, locus non erat huic Patris tam caro, quam cruciabili laxamento: eà causâ cum dilecto Socio in remotiores digressus scopulos, ibique denudatus solitam verberum tempestatem in se exonerari jubebat: quin etiam hac opportunitate aliquando pedibus conculcari petiit; & cum Socius subterfugeret, animos illi addidit cum dicto:

Quid tandem est, vilissimum vermem, qualis ego sum, calcare?

§

§. LVII.